

Sisällysluettelo

1. KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN
 - 1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus
 - 1.2 Osanotto-oikeus
 - 1.3 Palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat
 - 1.4 Palkintolautakunta, työvaliokunta ja asiantuntijat
 - 1.5 Kilpailuohjelman hyväksyminen ja kilpailun säännöt
 - 1.6 Kilpailukutsu ja kysymykset
 - 1.7 Kilpailuaika
 - 1.8 Kilpailuehdotusten saapuminen ja arvostelu
2. KILPAILUN ARVOSTELU JA EHDOTUSTEN LUOKITUS
 - 2.1 Yleisarvostelu
 - 2.2 Kilpailuehdotusten taloudellisuus ja toteutettavuus
 - 2.3 Ehdotusten luokkajako
3. EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU
 - 3.1 Luokka A
 - 3.2 Luokka B
 - 3.3 Luokka C
 - 3.4 Luokka D
4. KILPAILUN RATKAISU
 - 4.1 Palkintoluokan ehdotukset
 - 4.2 Palkintolautakunnan suositus ja jatkosuunnitteluohje
 - 4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus
 - 4.4 Nimikuorten avaus

1. KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN

1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus

Liikelaitos Oulun Tilakeskus järjesti vuonna 2013 yleisen suppean arkkitehtuurikilpailun, jossa tehtävänä oli suunnitella paviljonkivaihtoehto nykyiselle Oulun Hupisaarten kesäteatteritalalle.

1.2 Osanotto-oikeus

Kilpailu oli avoin kaikille Euroopan Unionin ja sen hankintalainsäädännön piiriin kuuluvien maiden kansalaisille voimassa olevien lakien ja sopimusten mukaisesti. Ainakin yhdeltä osallistujatyöryhmän jäseneltä edellytettiin oikeutta harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

1.3 Palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat

Kilpailussa jaettiin palkintoina ja lunastuksina yhteensä 28 000 € seuraavasti:

1. palkinto	10 000 €
2. palkinto	8 000 €
3. palkinto	5 000 €
kaksi lunastusta	à 2 500 €, yhteensä 5 000 €

Lisäksi jaettiin neljä kunniamainintaa.

Suomen Arkkitehtiliitto peri kilpailusääntöjen mukaisesti kaikista palkinnoista ja lunastuksista 7 %. Palkintorahat jaetaan Suomen Arkkitehtiliiton välityksellä. Suomen Arkkitehtiliitto oli hakenut palkinnoille ja lunastuksille verovapautta vuodelle 2013.

1.4 Palkintolautakunta, työvaliokunta ja asiantuntijat

Palkintolautakuntaan kuuluivat kilpailun järjestäjän nimeäminä:

Jouko Korkiakoski, Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen johtokunta, puheenjohtaja
Ritva Yrjänä, Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen johtokunta
Jouko Leskinen, DI, johtaja, Liikelaitos Oulun Tilakeskus
Mika Huhtala, arkkitehti SAFA, rakennuttajapäällikkö, Liikelaitos Oulun Tilakeskus
Jari Heikkilä, arkkitehti SAFA, kaupunginarkkitehti, Oulun kaupungin rakennusvalvonta
Arja Huotari, kulttuuritalo Valveen johtaja, Oulun kaupunki
Jarkko Halunen, tuottaja, Sivistys- ja kulttuuripalvelut, Oulun kaupunki

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

Roy Mänttari, arkkitehti SAFA
Kalle Vahtera, arkkitehti SAFA

Palkintolautakunnan sihteerinä toimi Ville Laitinen, arkkitehti, Liikelaitos Oulun Tilakeskus.

Arvostelun aikaiseen työvaliokuntaan kuuluivat palkintolautakunnan ammattijäsenet Jouko Leskinen, Mika Huhtala, Jari Heikkilä, Roy Mänttari ja Kalle Vahtera.

Asiantuntijoina kuultiin maisema-arkkitehti MARK Mirjam Larinkaria ja käyttäjän edustaja Pekka Kesälahtea.

1.5 Kilpailuohjelman hyväksyminen ja kilpailun säännöt

Kilpailuohjelman liiteasiakirjoineen hyväksyivät järjestäjä, palkintolautakunta ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailutoimikunta. Kilpailussa noudatettiin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjä.

1.6 Kilpailukutsu ja kysymykset

Kilpailuohjelma julkistettiin 1.7.2013.

Palkintolautakunta vastasi kuuteen kysymykseen 6.9.2013. Vastaukset ja kysymykset laitettiin samana päivänä kilpailun internet-osoitteeseen.

1.7 Kilpailuaika

Kilpailu alkoi 1.7.2013 ja päättyi 31.10.2013.

1.8 Kilpailuehdotusten saapuminen ja arvostelu

102 kilpailijaa lähetti ehdotuksensa arvosteltavaksi. Yksi kilpailutyö lähetettiin myöhässä ja hylättiin. Muut 101 kilpailuehdotusta hyväksyttiin kilpailuun ja arvosteltiin.

Kilpailutyöt numeroitiin sattumanvaraisessa järjestyksessä.

Palkintolautakunta kokoontui 6 kertaa ja työvaliokunta 2 kertaa. Kaikki hyväksytyt kilpailutyöt arvosteltiin ja jaettiin neljään luokkaan. Kaikista kilpailutöistä tehtiin kirjallinen arvostelu.

2. KILPAILUN ARVOSTELU JA EHDOTUSTEN LUOKITUS

2.1 Yleisarvostelu

2.11 Tausta

Ydinkeskustan tuntumassa, Oulujoen suiston Hupisaarten alueella sijaitsevan kilpailutontin omistaa Oulun kaupunki. Nykyisen purettavaksi tuomitun kesäteatterikiinteistön rakennelmat ovat Liikelaitos Oulun Tilakeskuksen hallinnassa.

Hupisaaret on puistoa, joka on vahvistettu asemakaavan muutoksella vuonna 1962.

Nykyistä kesäteatteritoimintaa hoitaa yhdistyspohjainen, voittoa tuottamaton ja yleishyödyllinen Oulun Työväen Näyttämö. Paikalle tuotetaan yksi esitys vuodessa.

2.12 Ympäristö

Hupisaarten ympäristö on perinteikästä kaupunkirakennetta. Vieressä virtaa valjastettu Oulujoki, jonka patoja on alueen tuntumassa.

Hupisaaret on jokisuiston puistoa, jossa on kevyttä liikennettä. Moottoriajoneuvoilla ajaminen on puistossa kielletty. Suistoluonteen vuoksi puisto koostuu useista saarista, joita yhdistää puusiltojen verkosto. Puusillat eivät kestä raskaita kuormia.

Kilpailuohjelmassa ei edellytetty pysäköintipaikkojen osoittamista.

Hupisaarten läheisyydessä on Pohjois-Pohjanmaan Museo, Taidemuseo ja Tiedekeskus Tietomaa, jotka yhdistettiin 2013 Museo- ja tiedekeskukseksi.

2.13 Olemus

Käynti kesäteatterissa on yleisön kannalta kokonaisvaltainen elämys. Itse esityksen ohella elämyksen syntymiseen vaikuttaa teatterirakennuksen lähestyminen, lipun hankkiminen, istumapaikalle siirtyminen, tauon viettäminen ja poistuminen. Kaikki tapahtuu ihmisjoukon osana.

Suurin tekijä on kuitenkin rakennuksen arkkitehtuuri sekä ulkona että sisällä. Kokemus liittyy ulkonaisesti päivänvalon runsauteen ja ennen kaikkea teatterirakennuksen hahmoon. Ilmeen täytyy olla muistettava. Selkeäpiirteisyys ja toisaalta neutraalius auttavat mieleen painumista. Vaikka kesänäytännöt ovat usein iloisia ei rakennus voi taipua näyttämään pelkästään hyväntuuliselta. Näytäntö voi sisältää surullisia ja mielteliäitä hetkiä. Rakennuksen on tunnelmaltaan palveltava kaikkia tuokioita.

Kesäteatterin on avauduttava ympäristöönsä. Kesän ja luonnon on oltava läsnä.

Monessa ehdotuksessa on teatterin kesäinen luonne ymmärretty ja tuotu esiin.

2.14 Toimivuus

Rakennuksen on yleensä toimittava mahdollisimman hyvin. Toimintojen sujuminen yleisöltä kätkeytyneiden taustatilojen osalta on oltava tehokasta ja suoraviivaista. Käytäviä on vältettävä. Yleisön puolella tärkeää on tilakokemusten vaikuttavuus. Osa vaikuttavuutta on toimintojen sumputtomuus ja tilojen arvokkuus. Yleisön käyskentelyn väljyys on turvattava riittävän avarilla tiloilla. Osa tunnelmasta syntyy merkittäville, jopa poikkeuksellisilla muodoilla.

Yleiset tilat on mitoitettava miellyttäväksi. Mitoituksessa keskeistä on pakoton reippaus.

Toimivuuden suunnittelu on Hupisaarten paviljongissa yleensä onnistunut pelkistetyn tilaohjelman ansiosta.

2.15 Rakenteellisuus

Rakenteen on oltava taloudellinen ja toteutuskelpoinen. Rakenteen on oltava näöltään vakuuttava. Rakenteen on oltava turvallinen ja luotettava. Hupisaarten paviljongissa myös edullisuus sekä rakennuskustannuksissa että ylläpidossa on tärkeää.

Kilpailun joissakin ehdotuksissa on nähtävissä mielikuvituksellisia rakenteita, jotka eivät täytä yllä luetteloituja vaatimuksia. Useissa kuitenkin ongelmat on ratkaistu hyvin.

Monessa suunnitelmassa on käytetty kangasrakenteita. Kangas on saatettava satulapintamuotoon jäykkyyden varmistamiseksi. Muotojen on syytä olla jyrkkiä kankaan liikkeen vähentämiseksi. Enemmistö ehdotuksista osoittaa puutteellista keinojen hallintaa.

2.2 Kilpailuehdotusten taloudellisuus ja toteutettavuus

Parhaista ehdotuksista laskettiin hinta-arviot Oulun kustannustasossa. Ehdotuksista 1, 4, 26, 95 laskettiin kustannukset. Arviot osoittivat, ettei ehdotuksista yksikään yltänyt ohjelmaan kirjattuun hintatavoitteeseen.

2.3 Ehdotusten luokkajako

Kilpailuehdotukset jakoutuivat neljään luokkaan seuraavasti:

Luokka A:han määriteltiin 21 ehdotusta.

Luokka B:hen määriteltiin 27 ehdotusta.

Luokka C:hen määriteltiin 23 ehdotusta.

Luokka D:hen määriteltiin 30 ehdotusta.

3. EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

3.1. Luokka A

Ehdotukset nro 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15, 21, 26, 28, 41, 47, 58, 66, 67, 69, 78, 86, 95

1. "Pihalla"

Ehdotus on kylämäinen ja perustuu usean rakennuksen sommitelmaan. Hajoitettu rakenne luo ongelmia. Näyttämö on ilman katetta, esitetty kuviteltu kate jää viitteelliseksi ja ilmeisen huonosti toimivaksi. Katsomon leveys johtaa reunapaikkojen näkyvyyden rajoittuneisuuteen. Näyttämö ei leviä koko katsomon edustalle. Näyttämön taustamaisemana toimivat mökit leimaavat kaikkia esityksiä. Lämpio on ulkona. Ulkoapäin ratkaisu on kesäinen, hauska ja rento. Katsomon päällä oleva pysyvä katos on raikas.

3. "Raatteri"

Raatteri on nurinpäin käännetty pyramidi. Rakennelma on tehty betonista. Tilankäyttö on tuhlailtavaa. Jopa niin, että pikku näyttämö on lisätty pakollisen tilaohjelman ohella. Ratkaisu on kaiken kaikkiaan kallis. Molemmat näyttämöt ja katsomot ovat katottomia. Sateen sattuessa kuviteltu väliaikaisen suojan pystyttäminen vie kauemmin kuin luullaan. Rakennelmaa vaivaa puistoympäristössä outo synkeys, torjuvuus ja umpimielisyys. Kokonaisuutena ehdotus on silti muistettavuudessaan vakuuttava.

4. "Scallop"

Rakennus on ulkoapäin katsottuna parhaimmillaan. Laatikko on pelkistetty, kuitenkin yksityiskohdista rikas. Lisäksi ulkolava on hienosti hoidettu. Lipun hankkineen on mahdoton siirtyä sateella suojassa katsomoon ja lämpio on säiden armoilla. Viisto sade kastelee reunimmaiset rivit. Räystäättömät puupinnat vanhenevat pian. Sisällä ratkaisu on pulmallinen. Katsomosta osa on kömpelösti sijaitsevaa. Suuri osa katsomosta on tasalattiaista. Ylimääräiset varastot on työnnetty vaikeasti tavoitettaviksi toiseen kerrokseen.

5. "Taapeli"

Läpinäkyvällä levyllä katettu puukehikko on kauttaaltaan yhtä tilaa. Katsomo ja näyttämö ovat selkeitä. Katsomon keskellä kuitenkin on juopa, johon kuuluu sekä sisäänkäyntirotko että molemmin puolin katsomoon kapuamista varten käytävät. Juuri keskellä ovat näkyvyydeltään katsomon parhaat istuimet. Pienet huoneet on kiitettävästi ryhmitelty omiksi mataliksi kappaleiksiin. Toisen varaston osalta ei ole noudatettu ohjelman vaatimusta yli 4,5 metrin korkeudesta. Pienemmän varaston sijoitus sisäänkäynnin yhteyteen on arveluttava, kun varastot yleensä palvelevat näyttämöä. Lumikuormat kantavan kattolevyn hauraus epäilyttää. Kokonaisuus on silti tyylikäs ja vaikuttava.

6. "Kiertyen"

Pyöreä rakennus sopii alueelle. Myös puun valinta julkisivupintoihin on osuva. Esitetty kangaskate on suurena ja litteänä epärealistinen. Lännenpuoleinen käynti katsomoon on hankala – ensin portaat ylös, sitten alas. Katsomon alla oleva varasto on kirjattua 40 neliötä huomattavasti isompi. Korkeiden yleisöveskien edessä oleva odotustila on kiusallisen laaja. Ulkoapäin rakennus on hivenen tylsä. Silti sisätiloissa on luonnetta.

7. "Suoja"

Kolmesta kappaleesta koostuva ehdotus on houkutteleva kylämäisyydessään. Corten-teräspinnat ovat puistoon sointuvia. Muodoltaan kolme harjakattoista taloa ovat voimakkaan yksinkertaisia ja riittävän merkillisiä. Katsomon jako kahteen samankokoiseen yksikköön, joiden välillä ei ole näköyhteyttä, ei edistä yhteisöllisyyttä.

Taukotila on oudon kaukana pukuhuoneista. Sama pätee katsomoiden etäisyyteen näyttämöstä. Tunnelman kannalta on haitallista seurattavan esityksen tapahtuessa muussa tilassa. Toinen varasto ei täytä ohjelmaan kirjattua korkeusvaatimusta.

Ulkonaisesti kylä on jännittävä ja vahva. Toiminnallisesti suunnitelma on vajavainen.

8. "Kehrä"

Soikea rakennus on kankaalla katettu. Kokonaisvaikutelma on kaunis. Kävely lipunmyynnistä katsomon ylätasanteelle on vaikuttava. Yleisön yläsyöttöisyys on esitystä häiritsemätön. Huoltosyöttö lavatasolle lipunmyynnin vierestä on vaivaton. Kaartuva katsomo on näkyvyyden kannalta erinomainen. Katteen reunapaikki on vankka kiinnitysalue valonheittimille ja ämyreille.

Maan kasaaminen rinteeksi soikion pohjoispuolelle on hyvä, mutta kallis ratkaisu. Valoa läpäisemättömän kankaan käyttö katteena on saumat häivyttävä tapa, jonka tuloksena on peltimäinen pinta. Samalla tempulla päästään myös katoksen roskaantumisen näkyemisestä. Tukitilat on osoitettu valottomaan kellariin. Esitysten ulkopuoliseksi ajaksi rakennus voidaan sulkea ilkivaltaa ehkäiseväksi linnoitukseksi.

14. "Set in Wood"

Kahteen osaan jakautuva rakennus on ulkoisesti vaikuttava. Myös materiaali vaihtuu katsomon läpinäkyvästä näyttämön umpinaiseen. Umpinainen osa sisältää silti myös yleisötiloja. Näyttämö on tavallisen teatterin tapaan suljettu laatikko. Umpinaisella puolella olevat toissijaiset tilat ovat järkyttävän korkeita. Sisäänkäynti on ahdas ja pohjoisen poistuminen on mutkikasta. Sekä taukokuone että tarkkaamo ovat ulkoisesti keskeisessä asemassa. Rakennus on ulkoa leimallisesti kesäteatteri, mutta sisältä järjestely ontuu.

15. "Piirileikki"

Sommitelma muistuttaa jättiläisten kokousta. Tilaohjelma on pilkottu pieniksi palasiksi ja näistä on muodostettu shakkinappulain oloisia hahmoja. Ratkaisu on tuottanut hauskan illuusion, mutta teatterina tämä ei toimi. Vaikka esitys olisi loppuunmyyty ei yhdessä nappulassa istuja näe kokonaisuutta ja tunne olevansa osa isoa yhteisöä. Kuvitelma on veistoksellinen. Se on myös ekologinen ainakin ehdotetun kierrätysajatuksen toteutuessa.

21. "Origo"

Rakennelma on ilmeeltään oitis muistettava. Toiminta kuitenkin on kömpelöä. Katsomo ei palvele teatteriesityksiä. Keskeistä sijaintia edellyttävät tarkkaamo ja valojen ohjailu ovat sivussa. Kaikkiin yleisö- ja taustatiloihin on käynti kattamattomalta alueelta. Ehdotuksen ansio on sen reippaassa hahmossa. Toiminnallisuudessa ilmenevät virheet ovat silti tukahduttavia.

26. "Loota"

Ehdotus on selkeä ja suoraviivainen. Suunnitelma tarjoaa kesäisen laatikon, joka viehättää oivalluksillaan ja yksityiskohdillaan. Laatikko on kekseliäästi väännetty kiinnostavaksi vinosuunnikkaaksi. Yksityiskohtia on viljelty säästeliäästi, mutta oikeissa paikoissa. Tervatulla ulkolevyllä paanuladontana on viitteitä Oulun menneisyyteen.

Katettu ulkolämpio on rakennuksen ulkohahmon kantava voima. Lämpión katto on nokkelasti samalla nousevan katsomon lattia. Katsomossa ollaan säältä suojassa, mutta yhtäaikaisesti luonnon helmassa. Näyttämön takaseinän avattavuus yhdistää kauniisti sisä- ja ulkotilan. Vaakasuoran kattoaukon vuotamattomuus arveluttaa. Lämpión seinässä oleva lipunmyynti-ikkuna on kiitettävän näkyvä. Esitysaikojen ulkopuolinen kahvilatoiminta on ajatuksena mainio.

Kokonaisuutena vinomuotoinen musta laatikko on jännittävä ja muistettava. Ulkoa synkeän tumma ja sisältä iloisen puinen on rento yhdistelmä.

28. "skene"

Laatikkomainen muoto toimii kohtalaisesti. Muoto epäilyttää huoltopäässä, jossa esiintyjätilojen päälle on niiden madaltamiseksi työnnetty tilaohjelmaan kuulumatonta varastoa. Suurieleisesti avattava katto saattaa vuotaa.

Katsomo toimii sujuvasti. Katsomoa palvelevat tilat on sijoitettu oivallisesti. Katsomon yläosan tasanne häittää näkyvyyttä taaemmilta penkeiltä.

Muoto on ulkoa nähtynä yksitoikkoinen. Sisältä teatteri on reippaasti kesäinen.

41. "kuulas"

Ehdotus on ulkoa leijuva ja erinomaisen tyylikäs. Kuitenkin tyylikkyys harhaanjohtavasti perustuu kaikkien tilojen, myös toisarvoisten huoltoon liittyvien, huikeaan samankorkuisuuteen. Näyttämön päällä oleva aukko ehdotetaan peitettäväksi rullattavalla markiisilla. Kangas ei kuitenkaan koskaan asetu vaakasuoraan vaan roikkuu. Näin sadepisarat kerääntyvät sisään vuotavaksi lätäköksi.

Sisätila on viihtyisä. Katsomon kolmiosainen muoto rajoittaa näytösmahdollisuuksia jäykkyydellään.

Komeata on siltojen nosto sisäänkäyntien tukkeeksi ja rakennuksen yltäminen veden päälle.

47. "käpy"

Valtava kuori on päällystetty päreillä. Käynti katsomoon on näyttämön kautta. Valtavuus ja pienipiirteinen sisäänkäynti ovat ristiriidassa. Kuoren liikuteltavuus luo mahdollisuuden sen hentojen rakenteiden peittämisestä Oulun ilmastossa. Pärekaton reiät ovat sen vuotokohtia. Kuoren suuri koko on sen hienous.

58. "Mikä-Mikä-Mäki"

Rakennus on upotettu maastoon tai oikeammin maata on kasattu rakennelman päälle.

Suistosaarille nousee sinne kuulumaton mäki. Seurauksena syntyy kaunis katsomo ja näyttämö. Katsomon päällä oleva reikä sallii auringonvalon häiritsevän osallistumisen näytöksiin. Toisaalla tuloksena on päivänvalottomia oheistiloja. Kaikki kuitenkin toimii sujuvasti. Ehdotus on ammattitaitoista otetta todistava työ, joka silti sisältää ristiriitaisuuksia.

66. "arborea"

Rakennelma on isoudessaan ja yksinkertaisuudessaan elämyksellinen. Katon arinalevyä kannattavat tolpat ovat puumaisina puistoon sopivia. Yhteen harkkoon sijoitetut tukitilat ovat väistyvän taustaluonteensa takia oikein käsiteltyjä. Lämmitettävät tilat ovat kätevästi yhdessä paketissa.

Kokonaisuus on kesäteatterimainen ja rento. Suuri koko arveluttaa, samoin valvottavuus.

Liikuteltavat katsomoyksiköt jäävät koko näytäntökaudeksi paikoilleen ilkvallan armoille.

Suunnitelma kertoo tekijän vankasta ammattitaidosta.

67. "Hyrskytin"

Ehdotus koostuu vaakasuorasta ristikkolevystä, näyttämötornista ja katoksen alle parkkeeratuista huoltoyksiköistä. Taustayksikössä ovat korkeina ymmärrettäviä vain varastot, pukuhuoneiden ja suihkujen osalta 5,8 metrin vapaa korkeus on liikaa. Ristikkorakenteen päälle esitetty kangas on kuopille painuva ja vuotava eikä johda vettä pois. Näyttämötornin kautta sisään siivilöityvä auringonvalo on esityksille haitallista. Rakennelman sijoittaminen kaupunkirakenteen verkoston suuntaiseksi on teennäinen. Puupintojen jättäminen säiden armoille on pintojen vanhenemista nopeuttavaa.

Suunnitelman etuja ovat ilmeen selkeys ja vahvuus. Tornillinen hahmo julistaa kuuluvansa teatterille.

69. "Gestus"

Dynaaminen telttarakenne kattaa lähes kaikki teatteritilat. Tietoisesti on valittu kankaan vastavoimaksi puinen rakenne. Teltojen jäykille rakenneosille luontevaa on niiden ulkonäön veistäminen kuvaamaan voimien kulkua ja käyttäytymistä. Tässä kaikki osat ovat yhtä paksuja, joka jähmettää liikettä.

Kiusallista on sommitelman tiukka sitoutuminen keskiakseliin. Vapautuneempi ote tuottaisi enemmän leikkisyyttä. Huipun kaltevan osan levymäinen suoruus johtaa kankaan venymisen aiheuttaviin kuoppiin. Huolto-osan päätyminen saman katteen alle on käytännöllinen, mutta arveluttava ratkaisu.

78. "Kuoriainen"

Ehdotus perustuu kankaan käyttöön. Jäykkyyden varmistamiseksi kankaan pitää kuitenkin olla satulapintana ja tässä kaikki kangaspinnat ovat suoria levyjä. Tuulisella säällä pintojen liikkeet häiritsevät esityksiin keskittymistä. Alas ulottuva kangas on myös ilkeivallalle arka. Tarkkaamo on liian sivussa. Kiusallista on myös symmetriaan sitoutuminen. Muuten suunnitelma on värikkydessään pirteä ja kesäinen. Kankaan myönteinen piirre edullisen hinnan ohella on sen läpi suodattuvan päivänvalon varjottomuus.

86. "Metsän sydän"

Verkkomainen rakenne ulottuu kokonaisuuden kaikkien osien päälle. Koko härveli on mieleenpainuva. Verkko eliminoi toimintoja haittaavat pystyrakenteet. Verkon heittäjä ruutuvarjo häiritsee esitysten aikana. Myös vähäisimmät tilat ovat yhtä korkeita kuin arvokkaimmat. Ehdotuksen voima on sen organisessa muodossa ja sisäisen toiminnan sujuvuudessa.

95. "Hippu"

Suunnitelma näyttää suuren järkäleen, joka istuu suistomaisemaan. Yhden julkisivukuvan (ohjelmassa vaaditaan useaa) ja pohjapiirroksen ristiriitaa huutaa sisäänkäyntiaukon avattavuus, joka ei ole mahdollinen kallellaan olevassa seinässä. Sisällä katsomo ei toimi alaosistaan. Täällä on parhailla yleisöpaikoilla isoja aukkoja, joista tullaan sisään. Pukuhuoneista pääsee näyttämölle vain taukotilan kautta. Katsomon keskellä on suuri aukko, jonka kautta sekä valo että vesi pääsevät sisään. Hauskan näköisen reititetyn katon ja seinän osalta ehdotus on kallis. Ratkaisu edellyttää kaksinkertaista rakennetta vesivuotojen estämiseksi.

3.2. Luokka B

Ehdotukset nro 17, 18, 19, 20, 25, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 43, 60, 62, 68, 71, 75, 76, 83, 85, 88, 79, 90, 91, 96, 100, 102

17. "ATRIUM ARENA"

Laatikkomainen ehdotus on sovitettu mukavasti puron mutkaan. Sisäkkäisten laatikoiden avattavista ja puoliläpäisevistä seinistä huolimatta päätila jää umpinaiseksi. Esitetyt teräsrakenteet ovat kauniit, joskin karut ja paikoin epäuskottavat. Kaksoiskuorten väliin jäävä tila toimii varsin hyvin sekä yleisön että henkilökunnan liikennetilana. Lämmitettävät tilat on saatu onnistuneesti yhteen nippuun. Muutoinkin pohjakaavio toimii kohtuullisen hyvin. L:n muotoinen katsomo tosin asettaa haasteita näyttämötyölle. Suuri reikä katossa katsomon keskeisen osan päällä heikentää teatterin käytettävyyttä kehnolla säällä.

18. "SEITTI"

Kohtuullisissa mittasuhteissa pysyvä ehdotus, joka vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta ja siten myös kustannustehokkaalta. Samalla lopputulema on hieman ponneton. Ratkaisut ovat perusvarmoja, välillä kuluneita. Suunnitelmassa on kauniita kohtia, ja tekijä hallitsee sommittelun ja mittasuhteet. Itse näyttämö taustaseinineen on esityskuvien perusteella varsin miellyttävä, ja tila aukeaa rennosti ympäristöön. Myös kangaskaton muotoilu vaikuttaa teknisesti uskottavalta.

19. "Koppa"

Ehdotuksessa rakennuksen ulkovaipan muodostaa vapaamuotoinen tuohipunosta jäljittelevä, komposiitilla pinnoitettu puurakenne. Tulos on näyttävä, jopa wow-leimaa tavoitteleva. Monet tekniset käytännön seikat on jätetty vähemmälle pohdinnalle, ja tietty epäuskottavuus jää päällimmäiseksi tunteeksi perusteellisemmän tarkastelun jälkeen. Pohjapiirustuksessa asiat ovat jäsentyneet kauniisti ja toimivastikin, ja rakennus on voitu pakata kompaktiksi. Yleisö-wc:t jäisivät tosin teatterivierailta löytämättä. Umpinaisen ja suljettavan kuoren kesto ilkeivaltaa vastaan on arvatenkin hyvä, mutta seurauksena on myös ympäristöstään irtautunut tila, joka ei vastaa mielikuvaa ulkoilmassa tapahtuvasta kesäteatterista.

20. "22x22"

Varsin kompakti ehdotus, joka muodostuu vinottain maahan uponneesta särmiöstä ja sen vieressä hieman orpona seisovasta lippukojusta. Särmiön rakenteet ovat kauniit ja niiden käsittely sopivalla tavalla vaatimatonta ympäristönsä.

Päämassa on sinänsä hieno, mutta tarkemmassa tarkastelussa paljastuu olennaisia seikkoja jotka on jätetty ratkaisematta. Esimerkkinä pohjapiirroksissa esitetyt ilkivallalta suojaavat suuret liukuseinät, joita ei ymmärrettävästi esitetä näkymä- tai julkisivukuvissa. Rakennuksen eteerinen hilakuori olisi liukuseinien kanssa ratkaisevasti toisen näköinen.

25. "HUPITEATTERI"

Kahteen kuorimuotoon perustuva ehdotus, jonka työstäminen on alkanut hyvästä lähtöajatuksista, mutta harhautunut teknisten ratkaisujen kanssa pipertämiseksi. Myös pohjakaavio on ratkaistu hapuilevasti, yleisön ja näyttelijöiden reitit ovat kiemuraisia. Kuoripintojen toisiaan kohti olevat reunat on leikattu käsittämättömästi niin, että katteet eivät tarjoa riittävää sääsuojaa katsomolle eivätkä näyttämölle.

31. "Rundi"

Ehdotus koostuu pyöreän näyttämö-katsomorakennuksen ja L:n muotoisen aputilamassan sommitelmasta. Arkkitehtuuri on paikoin varmaotteista, mutta ei kovinkaan ajankohtaista. Aputilamassassa sijaitseva kahvila asettuu mukavasti puron varteen ja voisi olla käytössä kesäaikaan muutoinkin kuin esitysten yhteydessä. Yleisön yhteydet katsomoon ovat hyvät, mutta näyttelijöillä on turhan pitkä matka aputiloista pihan yli näyttämölle. Lämpimien tilojen niputtamisessa on lähes onnistuttu.

32. "canvas"

Ehdotuksen pohjakaavio perustuu pyöristettyyn monikulmioon. Pohjan yleismuoto on kiinnostava, mutta tilaryhmien jäsentely voisi olla linjakkaampaa. Projektiosta paljastuva leikkausmuoto on ristiriidassa pohjan muotoilun kanssa. Rennosti kaartuva räystäslinja ja jätävästi kääntyilevä ulkoseinä ovat eri kynästä. Pohjakaavio toimii sekä yleisön että näyttämötyön näkökulmasta kohtuullisen hyvin. Ehdotus on myös onnistuttu pitämään kompaktina, pohjan ala pysyy kurissa.

33. "ÄÄRELLÄ"

Kylän muodostavat harjakattoiset massat ovat materiaalistaan huolimatta leikkisiä. Harmaa puinen yksiaineisuus on toki tyylikäs ja sääoloja kestävä ratkaisu. Ilmaston haasteet on tosin muuten unohdettu, kun suuri osa katsomoista ja näyttämöstä ovat sateelta suojaamatta. Kylämäisen ratkaisun varjopuolia ovat lämpimien tilojen hajauttaminen eri massoihin ja tilojen väliset suojattomat yhteydet. Varastotiloista on melkoisen pitkä matka näyttämölle.

34. "GORDIJN"

Kahdesta kulkimikaasta massasta muodostuva ehdotus on muodonannoltaan tyylikäs. Materiaalivalinta tukee muototeemoja. Kangaskatoksen rakenne ja muoto ovat uskottavia. Ehdotuksen ulkoasu on vähäeleisyydessään tosin melko vaatimaton. Näyttämön taakse asettuvat tilat on rajattu näyttämön suuntaan matalasti nousevalla portaikolla, jota ei kuitenkaan käytetä katsomona. Tavoitteena on ilmeisesti ollut muodostaa katsomolle sitä leikkausmuodoltaan mukaileva vastapari. Ratkaisu herättää kummastusta.

36. "MIILUHIILI"

Ehdotus perustuu ylöspäin avautuvaan kartiomuotoon, jota osittain kiertävässä helmassa aputilat sijaitsevat. Aputilavyöhyke rikkoo suotta päämassan muotoa ja tekee rakennuksesta raskaan oloisen. Rakenteet vaikuttavat uskottavilta. Suojautuminen ilkivallasta vastaan on muutoin hyvä, mutta päämassaan kuljetaan avointa käytävää, joka kaartuvana tarjoaa piilon pahantekijöille. Myös yleisön kannalta käytävä on huono ratkaisu. Katsomoon kuljetaan näyttämön yli, ja kesken esityksen on mahdotonta poistua.

37. "SCAENA"

Ehdotus koostuu kolmesta massasta, jotka eivät muodoltaan ole juuri sukua keskenään. Yhtenäiset materiaalit auttavat hieman asiaa. Suurinta kappaletta peittävät kangaskatteet suojaisivat yleisöä ja esiintyjä hienosti, mutta ovat levymäisinä mahdottomia toteuttaa. Pohjakaavion toimivuus on hyvällä tolalla, mutta lämmitettävien tilojen niputtamisessa ei ole onnistuttu. Tilat on suojattu ilkivallalta melko hyvin, ainoastaan materiaalivalinnoissa olisi petraamista. Muovi kestää heikosti töhryjä ja väkivaltaa.

43. "TYYNY"

Kauniisti ja ammattitaitoisesti laadittu ehdotus, joka myös toimii hienosti. Toiminnot on onnistuttu kokoamaan sopusuhtaisiin massoihin vaivattoman oloisesti. Materiaalivalinnat ovat huolellisia ja esityskuvissa kokonaisuus on miellyttävä.

Ehdotuksen kantava idea on kuitenkin sen esinemäinen, valtava kangaspintainen katto, jonka toteuttaminen esitetysti olisi mahdotonta. Kangas ei asetu levymäisiksi pinnoiksi, ja lopputulema olisi harmillisesti jotain muuta kuin on esitetty.

60. "NELJÄS SEINÄ"

Pohjaltaan neliömäinen ehdotus sijoittuu kompaktina keskelle saarta. Puisen särmiön päällä on ritilämäinen kattorakenne, joka päästää auringonvalon sisään. Samalla se kuitenkin luo tilaan voimakkaan valo-varjorasterin, joka saattaa jo haitata teatterintekoa. Pohjakaavio on toiminnallisesti melko onnistunut. Katsomon kiertyminen U-malliseksi on tosin näyttämötyön kannalta hankala ratkaisu.

Tekijä on lisännyt tilaohjelmaan saunoja, joita voitaisiin käyttää kesäteatterisesongin ulkopuolella. Idea on ihan hyvä, mutta sijainti julkisen puistoalueen ja ulkoilureittien keskellä on saunatoiminnan kannalta huono.

62. "PAPILLON"

Pyöreä ehdotus on pohja-alaltaan näppärän kokoinen. Pohjakaavio on kohtuullisen toimiva, joskaan yleisölle ei ole katsomon lisäksi muita tiloja, ja näyttelijöiden yhteys taukotiloista näyttämölle on kelvoton. Tilannetta helpottaa näyttämön taakse asettuvat huppeat taka- ja sivutilat sekä varastot.

Lähes umpinaisena rakennus suojautuu hyvin ilkivallalta, mutta ratkaisun kääntöpuolena on kesäteatterille tärkeän ulkoyhteyden katoaminen.

68. "#VEIL"

Tekijä on pakannut tilaohjelman suuren katoksen alle kahteen ryhmään. Toinen palvelee yleisöä ja toinen näyttämötyötä. Ehdotus on rationaalisesti järjestelty. Tiukasta järjestelmällisyydestä on helposti seurauksena mielenkiinnoton lopputulos. Tässä asiaa on paikkailtu muotoilemalla särmiömäistä katosrakennetta vapaamuotoisin avauksin. Muotoilu on ristiriidassa pohjan rationaalisuuden kanssa.

71. "KARUSELLI"

Varmaotteisen tekijän kauniisti laadittu ehdotus. Valtavan kokoinen pyöreän kangaskatoksen alle asettuu ryhmä mukavan vaatimattomia vanerilaatikoita. Suojaisuuden ja avoimuuden suhde päätilassa on miellyttävä.

Pohjakaaviossa laatikot asettuvat kuitenkin toimintoihinsa nähden kummallisesti. Näyttelijöiden tilat ovat näyttämöön nähden vastakkaisessa päässä kokonaisuutta, ja varastotilat aukeavat näyttämöstä pois päin.

Katoksen koko ja rakenne ovat epäuskottavia. Kangasrakenteisena katteen yläpintaa olisi vaikea saada pysymään esitetystä kartiomuodossa.

75. "NAPPI"

Pyöreään muotoon perustuva ehdotus, joka nimestään huolimatta on melkoisen kookas.

Lieriömäisen ulkovaipan sisään asettuu ylöspäin aukeavan kartion muotoinen katsomo, joka on katettu kangaskatteella. Katteen suojaavuus on melko hyvä, mutta muotoilultaan se on hieman vaisu.

Umpinainen lieriö suojautuu hyvin ilkivaltaa vastaan, mutta samalla se sulkee näkymät rakennuksesta ulospäin. Kesäteatterin tulisi tuntua ulkotilalta.

76. "piirileikki"

Kilpailuehdotuksessa tilaohjelma jakaantuu viiteen harjakattoiseen siipeen. Rakennus on muototeemalle hieman vieraasti teräsrakenteinen. Siipien vaikea yhtymäkohta on ratkaistu kangaskatteella. Katteen tekninen toimivuus mietityttää.

Pohjakaavio on jäsentynyt toimivasti. Lämmitystä vaativat tukitilat on paketoitu hyvin.

Näyttelijöillä on hyvä yhteys takatiloista näyttämölle, ja yleisönkin kulkureitit ovat helpot.

Heikkoutena on, että katsomosta on mahdotonta poistua esityksen aikana huomaamattomasti. Joiltain istuimilta on myös hieman rajoittunut näkyvyys.

83. "areena"

Rennosti vapaamuotoiseen kartiomaiseen kuoreen on järjestelty kohtuullisen toimiva pohjakaavio. Lämmitettävät tilat ovat tosin hieman hajallaan ja tilojen jäsentelyssä on lievää haparointia.

Verkkomainen kuori suojaa ilkivallalta ja avaa jonkin verran näkymiä ulos rakennuksesta.

Kaksoisjulkisivun väliin jäävä tila on hyödynnetty loogisesti kulkureitteinä. Välitila saattaisi olla pimeään aikaan komea valaistuna.

Katemateriaaliksi valittu kangas ei toimi esitetyllä tavalla tasopintana, vaan vaatisi jännittämisen kaksoiskaarevaan muotoon.

85. "SHAKESPEARE"

Ehdotuksen näkymäkuva kertoo kiinnostavasta puun käsittelystä. Kauniissa alakattopinnassa on haasteellisia muotoja. Kiinnostavan katoksen alla olevat rakenteet ovat vähemmän onnistuneita, paikoin ylityöstettyjä ja monimutkaisia. Rakennuksen suojaaminen ilkvallalta on johtanut turhan umpinaiseen lopputulokseen.

Toiminnallisesti kaikki on kunnossa. Yleisön reitit ovat loogiset, lipunmyynnin eteen jää jopa hieman katettua lämpiötilaa. Myös näyttämötyön kannalta tilat ovat oikeilla paikoilla, takatiloista ja varastoista on saumaton yhteys näyttämölle.

88. "Hupi ja hyöty"

Ehdotuksen arkkitehtuuri on näkymäkuvassa komeaa, jopa dramaattista. Monumentaalisuuden aste on jo lähes liikaa kesäteatterille. Muista suunnista tarkasteltuna kahden massan yhdistelmä on onneksi sopusuhtainen. Kehystetty näyttämö aukeaa taustaseinästä oivallisesti ympäröivään puistoon ja esiintyjien tukitilat ovat lähellä.

Välillä tekijä sortuu epäjohdonmukaisuuteen ja idean puhtaus kärsii. Katsomo-osassa kaarien käyttö olisi voinut rajoittua sisäänkäynnin syvennykseen. Katon etureuna on suotta leikattu kaarevaksi. Ratkaisu myös heikentää katsomon sääsuojasta.

89. "SEISAKE"

Ammattitaitoisen tekijän mielenkiintoinen ratkaisu tehtävään. Ehdotus rakentuu kahdesta aukiota rajaavasta massasta, joista ulosvedettävien teleskooppikatsomojen erilaisilla variaatioilla rakennus venyy moniin käyttötarkoituksiin.

Arkkitehtuuri on omalaatuista ja kiinnostavaa, välillä (tarkoituksella) kömpelöä. Liikuteltavien rakennusosien kestävyys pohjoisen ilmastossa epäilyttää.

90. "MERTA"

Pohjaltaan soikion muotoinen ehdotus on tarkasti tutkittu. Rakenteet vaikuttavat uskottavilta, joskin melko monimutkaisilta. Julkisivujen arkkitehtuuri on ajankohtaista ja kiinnostavaa.

Muodonanto on kuitenkin järjestelmällisyydessään hieman jäykkää. Symmetrisyys lisää raskauden tuntua. Avattava ja siirrettävä näyttämö on teoreettinen ratkaisu, massa on liian suuri liikuteltavaksi, ainakin taloudellisesti kohtuullisin panoksin.

91. "THEATRON"

Tilaohjelma on ehdotuksessa jaettu kahteen toisiaan katsovaan massaan. Sommitelma on mittasuhteiltaan hyvä, mutta massojen väliin jäävä tila on käyttötarkoituksen kannalta hankalan väljä. Välitilaan on levitetty osa katsomosta ja osa näyttämöstä, molemmat jäävät vaille sateensuojaa.

Mukavan kokoiset massat on aukotettu rennosti, ja peitetty pystyrimoituksella. Rimat jatkuvat jostain syystä räystäään yli korkealle ilmaan.

Pohjakaaviossa koordinaatistoa on vähän väliä niksauteltu teennäisesti vinoon. Yleisön reitti katsomoon on turhan kimurantti.

96. "SCHWUUUUH"

Ehdotuksen pohjamuotona on spiraalimaisesti kiertyvä ovaali, jossa yleisö johdatetaan kauniisti yläkautta penkkiriveille. Pohjakaavio on myös näyttämötyön kannalta toimiva, teatterin tukitilat on sijoitettu lähelle näyttämöä. Toisaalta lavan ja katsomon ympärille sijoitettuna ne katkaisevat näkymän ympäristöön.

Katsomon alle jäävän tilan tehoton käyttö johtaa suureen pohjapinta-alaan. Rakennus kasvaa myös suotta melko korkeaksi. Teknisissä yksityiskohdissa on ylityöstämisen ja epäuskottavuuden makua.

100. "hupiKUMPU"

Ehdotuksessa teatteri sulkeutuu tekemäen sisään. Idea on hauska ja ehdotus on huolella työstetty. Tilat sijoittuvat rakennukseen kekseliäästi ja pohjakaavio on muutoinkin melko toimiva.

Suuren ja jyrkän mäen maisemallinen vaikutus kuitenkin arveluttaa. Maan sisällä oleva betonirakenne on kesälläkin nihkeä ja kylmä. Katossa oleva aukko ei riitä sitä lämmittämään. Aukko riittää kuitenkin kastelemaan koko näyttämön ja osan katsomosta sateen sattuessa.

102. "MARTE"

Ehdotus jäsentyy kahden vapaamuotoisen kuoripinnan sisään. Sommitelma on kohtuullisen onnistunut ja kiinnostava. Materiaalit ovat rehelliset ja kestävät. Rakennejärjestelmä on hieno, joskin hieman epäuskottava. Erityisesti katsomon kuoren korkeus kasvaa valtavaksi. Pohjakaavio on toimiva vaikkakin sen jäsentelyssä on töksähtelyä. Näyttämön tukitilat asettuvat käytön kannalta hienosti, mutta samalla blokkaavat näkymän ulos. Lasinen katsomon kuori väljentää tilannetta.

3.3. Luokka C

Ehdotukset nro 2, 10, 12, 13, 16, 29, 35, 42, 44, 46, 51, 53, 56, 57, 59, 61, 65, 77, 81, 92, 93, 94, 97

2. "KATHARSIS"

Mukavasti kaareutuva vapaamuotoinen ehdotus sisältää muutamia toiminnallisia heikkouksia. Näyttelijöillä on pitkäkö matka tukitiloihin ja yleisön kulku ohjautuu ahtaita, joskin kiinnostavia reittejä pitkin. Katsomon taakse syntyy miellyttävä sola, joka tosin houkuttelee myös epätoivottuja vieraita. Rakenteellisuus on tutkittua ja melko uskottavaa. Näyttämön syvyys on turhan rajallinen. Rakennuksen ulkoasua vaivaa näyttämön puolella symmetrisyys ja "urheilukatsomomaisuus"

10. "ORIGAMI"

Asiallisesti laaditun ehdotuksen arkkitehtuurissa on viitteitä suuremman mittaluokan rakentamisesta. Ehkä muodonanto onkin hieman yliviirittynyttä näin pienelle rakennukselle. Liikkuvien osien kestävyys näissä ilmasto-olosuhteissa mietityttää. Lämpöä ei ole, ja niinpä pohja-alakin pysyy kohtuullisena. Toiminnallista hämminkiä esiintyy kohdassa jossa näyttämöliikenne ja yleisöliikenne risteävät.

12. "KIPPO JA NAPPO"

Pyöreään muotoon vahvasti perustuva ehdotus on lähes kiusallisen formalistinen. Pohjakaavio toimii melko hyvin, mutta yleisön kulku käy aina näyttämön kautta. Kesken esityksen on mahdoton poistua huomaamattomasti. Katsomon yläreunoista on rajoitettu näkymä näyttämölle. Suljettavuus olisi ollut helposti lisättävissä, esitetystä muodossa rakennus on altis ilkivallalle. Ehdotus on yksi harvoja, joissa kangaskatteen rakenne on uskottava.

13. "HUPILAARI"

Ehdotuksen pohjakaaviossa on pienen mittakaavan miellyttävää intiimiyttä jonka kanssa julkisivujen tyly monumentaalisuus on ristiriidassa. Pohjapiirustusta selventäväksi ajateltu toimintakaavio antaa hyvin monimutkaisen käsityksen tilanteesta. Toiminnallisuus onkin paikoin heikolla tasolla, esimerkiksi yleisön reitti katsomoon kulkee aina näyttämön kautta, ja näyttelijöillä on melkoisen pitkä matka lavalle.

16. "VER-HO"

Kuudesta planssista ei tule viittä vaikka kahteen niistä vitosen kirjallisisikin. Ehdotuksen vapaamuotoinen ja hieman pakkomielteinen "punainen verho" –teema kostautuu toiminnallisuudessa. Näyttelijöiden yhteys pukutiloista lavalle on kelvoton, eikä yleisöllekään ole juuri katettua paikkaa katsomon ulkopuolella. Rakennus on joka puolelta suljettu ja siten toki suojassa ilkivallalta, mutta samalla umpinaisen tuntuinen. Avattava taustaseinä ei ole riittävä ratkaisu avaamaan matalaa, ahdistuneen oloista näyttämöä.

29. "SLASH"

Riipivän raikas väritys saattaisi olla kansaa houkutteleva ominaisuus. Sen suhde ympäristöön lähes luonnontilaisilla Hupisaarilla on kyseenalainen. Rakennuksen kuoren on ajateltu liukuvan syrjään kahdessa osassa. Muutoinkin ehdotusta on laadittu varsin teknisellä otteella. Liikkuvien osien ja muovimateriaalien vanheneminen ei kuitenkaan tapahdu ongelmattomasti, ja niiden korjaaminen on väistämättä kallista tai jopa mahdotonta. Pohjakaavion toiminnallisuudessa on joitain puutteita, erityisesti tukitilojen järjestely on ontuvaa.

35. "CIRCUS"

Varsin onnistunut pyöreään muotoon perustuva ehdotus on katettu rakenteellisesti uskottavalla kangaskatteella. Lämmitettävät tilat ovat pohjakaaviossa hajallaan, eikä ratkaisun toiminnallisuus ole muutoinkaan kehuttavalla tasolla. Erityinen heikkous on näyttämön ympäri kiertävä katsomo, joka on lavasteita käyttävän teatterityön kannalta mahdoton ratkaisu.

42. "Hupikaaret"

Kauniisti esitetty ehdotus jää muutoin vaatimattomaksi. Kompaktissa ratkaisussa on muutamia toiminnallisia puutteita. Esiintymistä tukevien tilojen yhteys näyttämölle on hankala. Lavasteiden muokkaus erityisesti esityksen aikana on haasteellista. Kangaskatteen rakenteellinen muoto on lähes uskottava, ja sen linjakas hahmo onkin ehdotuksen kiinnostavin osa.

44. "SEASHELL"

Toiminnallisesti melko hyvin jäsentynyt ja kompakti ehdotus kärsii muodonannon osalla ylyrittämisestä. Fasadien arkkitehtuuri on teennäistä ja turhan monimutkaista. Katto on esitetyssä muodossaan erittäin haasteellinen toteuttaa. Esiintymistä tukevat toiminnot ovat järjestyneet lavan ympärille onnistuneesti.

46. "HERODES"

Ehdotuksessa on onnistuttu suojaamaan rakennus ilkivallalta tehokkaasti. Miinuspuolena on umpinaisuus ja kesäteatterille olennaisen ulkoyhteyden katoaminen. Arkkitehtuuri on hieman tönkköä, eikä kovin ajankohtaista. Rakenteellisesti esitys on kangaskattoa lukuun ottamatta uskottava. Kankaiset kattorakenteet ovat vakaita ainoastaan kaksoiskaarevina pintoina.

51. "OULUA SOUTAMASSA"

Kahdesta mustasta särmiöstä koostuva kokonaisuus on mittasuhteiltaan kaunis, mutta mittakaava ei ole täysin hallinnassa. Ehdotus kasvaa kooltaan, erityisesti korkeudeltaan, turhan suureksi. Lipunmyyntikioski sotkee turhaan sommitelmaa. Toiminnallisesti ehdotus on melko hyvä, mutta yhteydet sivutiloista esiintymislavalle ovat heikot. Lavan suojaisuus ilmasto-olosuhteilta on myös heikolla tolalla.

53. "PAKKA"

Ehdotuksen laatijalla on kaunis käsiala ja itse rakennuskin on sopusuhtainen, jos ehkä massoitteeltaan turhan monipolvinen. Ehdotus on myös toiminnallisesti onnistunut, yhteydet näyttämön ja takatilojen välillä ovat jouhevat. Yleisölle on riittävästi katettua parveilutilaa. Rakennus on kuitenkin alaltaan varsin suuri ja täyttää lähes koko saaren. Valittu materiaali on kaunis, mutta varsin raskas ja yhdessä rakennuksen suuren koon kanssa tuottaa kesäteatteriksi turhan massiivisen ja vakavan lopputuleman.

56. "KILPI"

Huolellisesti laaditun, joskin välillä haparoivasti esitetyn ehdotuksen suurin ansio on sen toimiva pohjakaavio. Yleisölle on hyvät tilat ja näyttämötoiminnan tukitilat ovat järjestyneet hienosti.

Rakennuksen ulkoasu on kuitenkin raskas ja umpinainen, ja siten kesäteatterirakennukselle ei-toivottava. Erityisesti perspektiivikuvista välittyvä käsitys ulkoarkkitehtuurista tuo mieleen entsaikojen sakraalirakennuksen.

57. "Piece of cake"

Ehdotuksen arkkitehtoninen juju on sen tektonisessa kangaskatteessa, joka peittää alleen toimintojen rationaalisesti sanelemat katsomo- ja tukitilakappaleet. Katto on kuitenkin tässä muodossa lähes mahdoton toteuttaa. Esiintyjien yhteydet takatiloista näyttämölle ovat hankalat, mutta yleisön kulku rakennuksessa on luontevaa. Lämpimät tilat on paketoitu nokkelasti.

59. "HUVITUS"

Tekijä on muokannut rohkeasti ympäristöä ehdotuksessaan. Tulos on siltoineen ja reitteineen kiinnostava. Uudet uomat ja saaret saattaisivat toimia hienostikin taustanäyttämönä, mutta niiden maisemointi luonteviksi osiksi ympäristöä epäilyttää. Pieniä puutteita ovat myös katsomon vajaaksi jäänyt sääsuojaus ja näyttämön rakenteellisen osan vähäinen syvyys.

61. "Hilatila"

Kauniisti esitetty, mutta teoreettiseksi jäävä ehdotus. Pohjakaavio on selkeä, jopa epäkäytännöllisyyteen saakka riisuttu. Suuri aukko näyttämön päällä vesittää näytöksen kurjan sään sattuessa. Muodonanto on ansiokasta ja kiinnostavaa. Esitetty rakenneperiaate lienee periaatteessa toimiva, mutta sen toteutuskelpoisuus arkitodellisuudessa epäilyttää.

65. "Tervapata"

Ehdotuksen puinen, vapaamuotoisesti kaartuva ulkokehä on miellyttävästi muovautunut, mutta pinnan jäsentelystä ja detajjikasta puuttuu hienovaraisuus. Myös pohjakaavion ratkaisussa on tiettyä kömpelyyttä. Teknisesti rakenne on muutoin vakuuttava, mutta telttakatos vaatisi tarkempaa suunnittelua. Esitetyssä muodossaan se ei myöskään suojaa sateella katsomoa ja näyttämöä riittävästi.

77. "JUURAKON HULDA"

Ehdotus sijoittuu melko suurikokoisena keskelle saarta. Toiminnalliset tilat on jaettu suuren katoksen liepeille asettuviin laatikoihin. Lämmitettävät tilat ovat hajallaan. Siirrettävä sivukatsomo ja esitetty katosvaraus sekoittavat tilannetta turhaan. Suuren katoksen kangaspinta on liikuteltavana teknisesti teoreettinen ratkaisu, kuten ovat siirreltävät varastotilatkin.

81. "Kuukuset"

Ehdotus jakoi vahvasti tuomariston mielipiteitä. Ratkaisu on kiinnostava, sen muotokieli on veistoksellista, ilmavaa ja herkkää. Esitystapa tukee kaunista arkkitehtuuria. Ehdotus on kuitenkin käytännön tasolla mahdoton. Kankaisten palleroiden pysyminen muodossaan on vahvasti kyseenalaista, ja niiden tarjoama sääsuoja on olematon.

92. "UULALAA!"

Sisältä vapaamuotoisen särmiön arkkitehtuuri on mielenkiintoista, jopa ansiokasta, mutta puulamellien rakenteellinen toimivuus arveluttaa. Lämpio toimii miellyttävästi, mutta sen ja katsomon ainoa yhteys ulkokautta on toiminnallisesti heikko kohta.

93. "helma"

Vahvasti ympäristöä muokkaavan ehdotuksen dynaamiset, kiilamaiset muodot tuntuvat kärkevydessään jo väkivaltaisilta. Osin mielikuva syntyy karkean esitystavan takia. Pohjakaavio toimii melko hyvin vaikka katsomossa onkin monta istumapaikkaa, joilla istuvia saattaa kismittää. Katsomon jakaminen kahteen osaan on kyseenalainen ratkaisu. Näyttämön takatilat ovat järjestyneet toimivasti ja lämpimät tilat on niputettu asiaankuuluvasti.

94. "TEATTERIKYLÄ"

Ympäri saarta ripoteltu tilaohjelma herättää kysymyksiä. Miksi sijoittaa näyttelijöiden ja henkilökunnan tilat mahdollisimman kauas näyttämöstä? Erillisten kappaleiden muotokieli on vaihtelevaa, ainoa yhdistävä tekijä on melko arkinen julkisivumateriaali, lauta. Kangaskatos vaikuttaa esitetyssä muodossaan melko lailla toteutuskelpoiselta.

97. "Lennokki"

Ehdotus käsittää kolmionmuotoisen katsomon, jonka alle tukitilat asettuvat. Syntyvä massa on turhan suuri, erityisesti korkeus kasvaa liialliseksi. Tekijä on lisännyt tilaohjelmaan vaatesäilytyksen ja pikkunäyttämön, joilla kokonaisuutta on kyseenalaisesti täydennetty. Ylimääräisen osan katto on niksautettu kiusallisesti irti katsomo-osan räystäältä. Tässä, ja muuallakin on rakennusteknisesti hankalia ratkaisuja.

3.4. Luokka D

Ehdotukset nro 9, 11, 22, 23, 24, 27, 30, 38, 39, 40, 45, 48, 49, 50, 52, 54, 55, 63, 70, 72, 73, 74, 79, 80, 82, 84, 87, 98, 99, 101

9. Kesäyön unelma

Ehdotuksessa teatterityöskentelyä tukevat toiminnot ovat järjestyneet loogisesti. Rakennuksen ulkoasua kuitenkin vaivaa sulkeutuneisuuden lisäksi ratkaisun formalistisuus ja jäykkyys. Arkinen arkkitehtuuri antaa väärän kuvan rakennuksen käyttötarkoituksesta.

11. Kekäle

Ratkaisu muodostuu kolmen yksinkertaisen kappaleen sommitelmasta. Esiintymisalue on katettu purjekankaisella katteella, joka on esitetystä muodossaan sekä rakenteellisesti että kokonsa puolesta epäuskottava. Katsomo ja näyttämö ovat avoimia ja alttiita ilkvallalle.

22. Kulmat kurtussa

Kilpailuehdotuksen vahvuus on sen kompakti koko. Muodonanto on repaleista ja hapuilevaa. Leikkisät sommitteluteemat eivät jatku johdonmukaisesti ympäri rakennuksen, ja mittasuhteet ovat (ehkä tarkoituksellisesti) kömpelöt. Toiminnallisesti suurimmat puutteet ovat näyttämön ja sitä tukevien tilojen yhteyksissä.

23. ÖKÖTTÄ

Ehdotuksen pohjakaavio on melko toimiva, joskin symmetrisenä se tuottaa raskaan kolmiulotteisen hahmon. Hyönteisen jalkoja jäljittelevät kattoa kannattavat pilarit ja äärimmäisen arkinen julkisivusommittelu muodostavat hämmentävän yhdistelmän.

24. "Tervaleijona"

Kokopuisen ehdotuksen hurjan kattoulokkeen alta aukeaa esteetön näkymä ympäröivään puistoon. Uloke on rakenteellisesti hieman epärealistinen esitetystä teknisestä ratkaisumallista huolimatta. Arkkitehtuuri on muodonannoltaan kankeaa. Toiminnallisuus on kohtuullisella tasolla, mutta näyttämöltä on heikko yhteys takatiloihin.

27. "QUATRO"

Monumentaalinen ehdotus täyttää saaren lähes kauttaaltaan. Suhde ympäristöön on alistava. Vapaamuotoinen leijuva katto on muotoiltu epäkeskoiseksi, kun taas sen alla olevat rakenteet ja tilat kiertyvät radiaalisesti toisen pisteen ympärille. Vähäinen eroavuus kiusaa. Toiminnalliset kappaleet on aukotettu arkisesti ja pohjakaavio polveilee töksähtelevästi.

30. "Hupisaaren globe"

Ehdotus jatkaa ympyrämuotoisten töiden sarjaa. Esitetty umpinaisuus on epäilemättä tehokas konsti ilkvallasta vastaan, mutta arkkitehtonisesti tulos ei ole kovinkaan kutsuva. Aukotusta ja detajiiikkaa vaivaa tavanomaisuus eikä muodonanto ole varsinaisesti aikaansa edustavaa.

38. "Ranni"

Sekalaisista kappaleista koottu ehdotus on pohjakaavioiltaan toimiva. Sen heikkoudeksi muodostuu kuitenkin osien yhteenkuulumattomuus ja viittä vaille symmetrinen latteita massoitteita. Avoin rakennus ja maanpintaa hipova kangaskatos houkuttelee ilkvallantekijöitä.

39. "Käpyset"

Ensivaikutelmaltaan kiinnostavasti ryöppyävä puurakennelma osoittautuu tarkemmassa katsannossa raskaaksi ja hallinnasta karkaavaksi rykelmäksi. Näyttämö rajautuu epämääräisesti. Katsomon osalla sääsuojaus on puutteellinen ja näyttämöllä sitä ei ole lainkaan.

40. "frontside O"

Ehdotuksen esillepano on onnistunut. Itse ehdotus on hauska, mutta varsin epärealistinen. Rakenteellisesti ehdotus olisi erittäin haasteellinen toteuttaa, ja projektioita tarkastellessa paljastuu jopa geometrisia mahdottomuuksia.

45. "VALON TAITTEET"

Ansiokkaasti esitetyn ehdotuksen tektoniset hilamaiset pinnat antavat kuvan itseään suuremmasta rakennuksesta. Esitetty valkobetonielementeistä koostuva rakenne on teknisesti arveluttava ja epäilemättä kallis. Pohjakaaviossa toiminnot ovat järjestyneet luontevasti.

48. "ØGA"

Kompaktiksi muotoiltu ehdotus ei vakuuta arkkitehtuurillaan. Katsomon alle ahdetut aputilat nostavat alimmankin penkkirivin korkealle näyttämön tasosta. Näyttämö jää muurein rajatuksi kuin härkätaistelualaena ja etäännyttää yleisön teatterinteosta.

49. "Graniittiteatterin markiisi"

Kivikoreista rakentuvan ehdotuksen muotokieli ja massoittelu on epävarmaa. Toiminnallisuus on melko hyvällä tasolla, mutta haparoiva ja epäajankohtainen arkkitehtuuri häiritsee.

50. "luuppi"

Näkymäkuissa ja julkisivuissa esitetty kiinnostava muotokieli hajoaa pohjapiirustuksessa sekamelskaksi. Vapaamuotoisten ja rationaalisten osien välillä ei ole riittävää rajanvetoa, ja lopputulos on repaleinen. Osittain hajanaisuuden tunne syntyy epäjohdonmukaisten viivapiirrosten vuoksi.

52. "SERMI"

Ensisilmäyksellä vakuuttava esitys kapsahtaa tarkemmassa tarkastelussa epäloogisuuksiin. Tukitoimintojen lämpimät tilat on jaettu kahteen erilliseen massaan symmetrian säilyttämisen takia. Symmetria antaa teatterirakennukselle suotta raskaan ilmeen. Katsomon jyrkkä nousu kasvattaa rakennelman korkeutta kohtuuttomasti.

54. "TERVAHANHI"

Viherseinän taakse kaartuva teatteri on muodonannoltaan bunkkerimainen. Kyseessä on pikemminkin maastorakennelma. Toiminnot on saatu pakattua tehokkaasti. Esitetyn kangaskatoksen muoto on mahdoton, ja arkkitehtuuri on muutoinkin epävarmaa.

55. "Commedia dell'arte"

Photoshopista löytyneen invert-komennon takia raskaan symmetrinen muodonanto vaikuttaa entistäkin julmemmalta. Yleisön käynti näyttämön yli katsomoon on hankala ratkaisu. Monet muut tekniset seikat on ratkottu ansiokkaasti, mutta arkkitehtuurin vakavamielisyys antaa väärän kuvan rakennuksen käyttötarkoituksesta.

63. "AMPHIBIO"

Kilpailun minimalistisin ehdotus vaikuttaa vähäeleisyydessään jo alisuoritukselta. Maastoon uppoava betoninen katsomokaari on kyllä puistorakenteena linjakas, mutta vähäisyydessään väärä vastaus kilpailun tehtävänantoon.

70. "ISO HALI"

Maisemarakenteen ja rakennuksen rajalla hoippuva ehdotus koostuu pengerryksistä ja betonituubeista. Voimakas maastomuokkaus on kuitenkin vieras tapa käsitellä Hupisaarten lähes luonnontilaista puistomiljöötä.

72. "Helmi"

Ehdotuksen valtava korkeus ja sen suhde ympäristöön herättää epäilyksiä. Valkoinen pallo on hankala nähdä luontevana osana Oulun suistoa. Umpinainen muoto on luotaantyöntävä ja sulkeutuneisuus on muutoinkin epätoivottava ominaisuus kesäteatterirakennuksessa.

73. "Tervaa, tervaa..."

Ehdotus koostuu suorista ulkoseinistä, ulospäin kallistetuista ulkoseinistä, pyöreäreunaisista umpirakenteisista katteista, särmikkäistä avorakenteisista katteista, ripustetuista katteista, purjekatteista, vaakarimasta, pystyrimasta ja niin edelleen. Lopputulema on rauhaton. Toiminnallisuus on kuitenkin melko hyvällä tolalla.

74. "KESÄYÖN UNELMA"

Vapaamuotoisena aaltoilevan verhoseinän takana on särmikäs ydinmassa. Sen sisällä toiminnot on kuitenkin niksautettu epäloogisesti vinoon koordinaatistoon. Verhoseinän ja voimakkaasti nousevan katon takia rakennuksen volyymi karkaa käsistä.

79. "KAARI"

Ehdotus on huolella laadittu, mutta toiminnallisesti heikko. Rakennus on melko kompakti, mutta pohjapiirustus kertoo epäkäytännöllisyydestä. Näyttämön yhteys tuki- ja varastotiloihin on huono. Rakennuksen massoittelu ja vapaan muodon käsittely on ontuvaa. Näkymäkuvassa rakennus vaikuttaa pientalomaiselta.

80. "Amfi"

Ehdotuksen idea on kaunis, mutta esitetyllä tavalla mahdoton (tai ainakin taloudellisesti mahdoton) toteuttaa. Paksu umpiseinä koostuu lähes yksinomaan kaarevista massiivipuuosista! Kangaskatos on kooltaan valtava. Lavastuksen toteuttaminen on haasteellista katsomon kiertyessä lähes kokonaan näyttämön ympäri.

82. "SIMPPU"

Ehdotuksen muotokieli on kuin suuremmastakin urheilustadionista. Pieneen rakennukseen on ammuttu kaikki keksityt konstit, ja tulos on ylikuormittunut.

84. "PURJE"

Ehdotus on varsin pelkistetty, melkein pä minimisuoritus. Minimalismi tuottaa toisinaan äärimmäistä tyylikkyyttä, ja toisinaan lopputulos on tylsä. Nyt kallistutaan jälkimmäiseen. Katsomo on kaukana näyttämöstä ja etureunastaan todella kapea, parhaat paikat on uhrattu kulkuväylälle. Purjekatos on hyvä ajatus, mutta esitetyllä tavalla mahdoton.

87. "TEATTERI HUPIKAS"

Ehdotuksen kantava idea ovat lehden muotoiset katokset, joita on kylvetty myös kilpailualueen ulkopuolelle. Katosten käyttötarkoitus ja tarpeellisuus ovat kyseenalaisia. Karnevalistisen rakennelman arkkitehtoniset ansiot jäävät köykäisiksi.

98. "THE TREES"

Ehdotus on suurikokoinen ja rönsyilee käsittämättömästi. Paisuteltu tilaohjelma toimii heikosti. Jako kahteen näyttämöön on suoranainen virhe, sillä kahta esitystä ei kuitenkaan voida pitää yhtä aikaa. Katsomon jakaminen ylä- ja alakatsomoon on myös kummallinen ratkaisu.

99. "KAREET"

Moninaisista muoto- ja materiaaliteemoista koottu rakennelma ei vakuuta. Pieneen rakennukseen erilaisia pintoja on liikaa ja muodonanto on rauhatonta. Katteet eivät tarjoa riittävästi suojaa yleisölle. Myös pohjakaavion toimivuudessa on puutteita.

101. "RAAKKU"

Raskaan oloisen, symmetrisen ehdotuksen toimintakaavio on periaatteessa hyvä, mutta yleisön käynti katsomoon on kimurantti. Näyttämötoiminnan tukitilat sijoittuvat oivallisesti. Muodonanto on epäjohdonmukaista ja repaleista.

4. KILPAILUN RATKAISU

4.1 Palkintoluokan ehdotukset

Palkintolautakunta päätti asettaa ensimmäiselle sijalle ehdotuksen nro 26 "Loota", toiselle sijalle nro 66 "arborea" ja kolmannelle sijalle nro 1 "Pihalla" sekä lunastaa ehdotukset nro 4 "Scallop" ja nro 8 "Kehrä".

Kunniamaininnat annettiin ehdotuksille nro 5 "Taapeli", nro 67 "Hyrskytin", nro 78 "Kuoriainen" ja nro 95 "Hippu",.

4.2 Palkintolautakunnan suositus ja jatkosuunnitteluohje

Palkintolautakunta päätti suosittaa ehdotuksia nro 26 nimimerkki "Loota" ja nro 66 "arborea" jatkotyön pohjaksi.

Jatkosuunnittelussa tulee voittaneiden ehdotusten tekijöiden kehittää työnsä rakennuskustannukset toteutuskelpoisiksi.

4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

Palkintolautakunta hyväksyi arvostelupöytäkirjan.

4.4 Nimikuorten avaus

Nimikuoret todettiin avaamattomiksi. Palkinnot saivat seuraavat tekijät:

Ensimmäinen palkinto 10 000 € nro 26 "Loota"

Tekijät: Jari Mänttari, ark.yo
Tommi Terästö, arkkitehti SAFA, taiteen maisteri

Tekijänoikeudet: tekijät

Toinen palkinto 8 000 € nro 66 "arborea"

Tekijä: Janne Laukka, arkkitehti SAFA

Avustajat: Tuomas Niemelä, ark.yo
Aino Airas, ark.yo

Tekijänoikeudet: HALO Arkkitehdit Oy

Kolmas palkinto 5 000 € nro 1 "Pihalla"

Tekijät: Jouni Karttunen, ark.yo
Aapo Airas, ark.yo

Avustaja: Timo Airas, arkkitehti SAFA

Tekijänoikeudet: tekijät

1. lunastus 2 500 € nro 4 "Scallop"

Tekijät: Tuomo Jauhiainen, arkkitehti SAFA, COAC
Gianfranco LA Cognata, COAC
Arkkitehtitoimisto NYESTUDIO SCP

Tekijänoikeus: tekijät

2. lunastus 2 500 € nro 8 "Kehrä"

Tekijä: Markku Erholz, arkkitehti SAFA

Avustaja: Harri Pakarinen, arkkitehti

Tekijänoikeus: tekijä

Kunniamaininta nro 5 "Taapeli"

Tekijät: Anna Bach, arkkitehti
Eugeni Bach, arkkitehti
Jaume Bach, arkkitehti

Avustajat: Albert Cabrer, ark.yo
Eva Florindo, arkkitehti

Maria Ibáñez, arkkitehti
Xavier Uriach, ark.yo

Tekijänoikeus: Anna Bach, arkkitehti

Kunniamaininta nro 67 "Hyrskytin"

Tekijät: Auvo Lindroos, arkkitehti SAFA
Teemu Seppänen, arkkitehti SAFA

Avustaja: Mikko Karppanen, sisustusarkkitehtiopiskelija

Tekijänoikeus: tekijät

Kunniamaininta nro 78 "Kuoriainen"

Tekijä: Kai van der Puij, arkkitehti SAFA, sisustusarkkitehti SIO

Avustajat: Kalervo Kakko, DI
Terhi Kuusisto, arkkitehti SAFA

Tekijänoikeus: tekijä

Kunniamaininta nro 95 "Hippu"

Tekijät: Jarno Vesa, sisustusarkkitehti SIO
Tuomas Raikamo, arkkitehti

Tekijänoikeus: tekijät

Oulussa 10.1.2013

Jouko Korkiakoski

Ritva Yrjänä

Jouko Leskinen

Mika Huhtala

Jari Heikkilä

Arja Huotari

Jarkko Halunen

Roy Mänttari

Kalle Vahtera